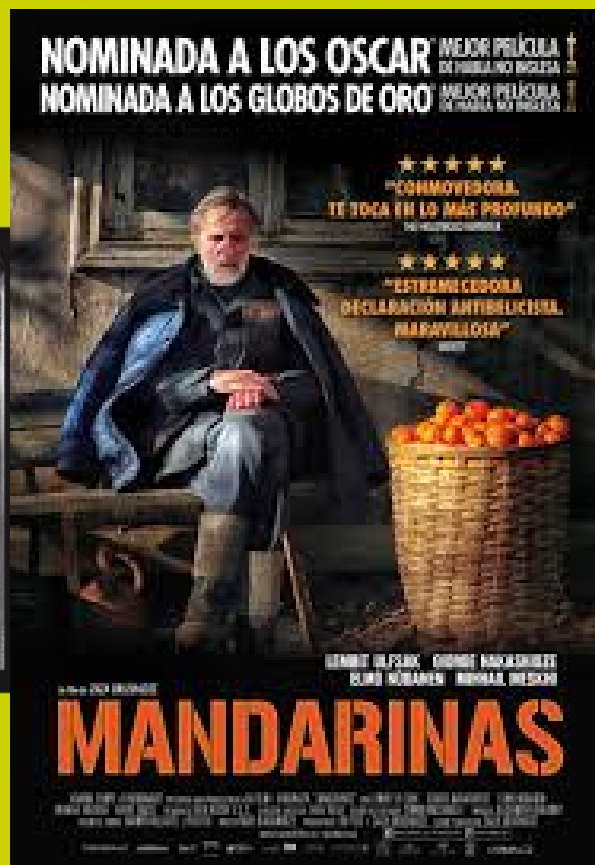
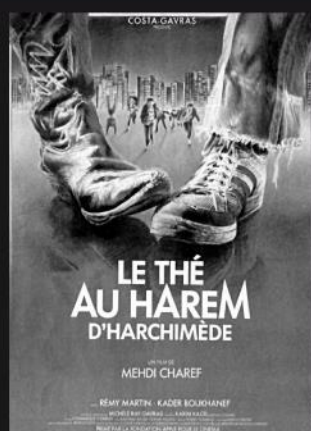
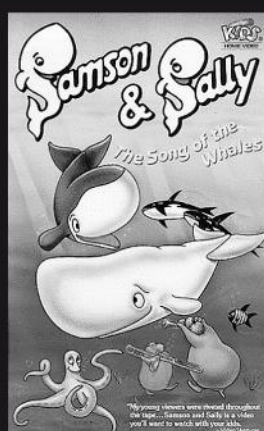

GUIA AUDIOVISUALS

coordinadora
D'ONG SOLIDÀRIES

Fitxa tècnica

Nom pel·lícula: **Mandarinas**

Durada: **83 minuts**

Direcció: **Zaza Urushadze**

Guió: **Zaza Urushadze**

Producció: **Geòrgia-Estònia**

Any: **2013**

Nacionalitat: **Estònia**

Música: **Niaz Diasamidze**

Palmarès: 2014, Premis Òscar: Nominada a millor pel·lícula de parla no anglesa. 2014, Globus d'Or: Nominada a millor pel·lícula de parla no anglesa. 2014, Satellite Awards: millor pel·lícula de parla no anglesa.

Edat recomanada: **+3 anys**

Sinopsi

El 1990, esclata la guerra en una província georgiana que busca la independència. Ivo, un estonià, decideix quedar-se, a diferència de la resta dels seus compatriotes, per ajudar el seu amic Margus amb la collita de mandarines. En començar el conflicte, dos soldats resulten ferits davant de casa seva i Ivo es veu obligat a cuidar-los.

Tràiler: http://www.dailymotion.com/video/x2lvasd_mandarinas-trailer-espanol-doblado_shortfilms

Altres pel·lícules del director:

1. The Guardian (2012)
2. Stay with Me (2011)
3. Three Houses (2008)
4. Here Comes the Dawn (1998)

Objectius del treball

- Reflexionar sobre el valor de la bondat humana i la resiliència
- Iniciar el debat sobre la no-violència i el pacifisme

Activitats proposades

Guia pel Professorat

Activitat pre-visionat

Activitat 1. Una mica d'història per entendre el context de Mandarines

Llegeix l'explicació sobre la guerra d'Abkhàzia detingudament. Situa les principals zones en un mapa. Pregunta i resol tots els dubtes amb els teus companys i companyes de classe i el professorat. Un cop aclarits els dubtes, resumeix el conflicte en una fitxa esquemàtica i utilitzant les teves pròpies paraules.

Abkhàzia és una república autodeclarada independent del Caucas, per bé que la comunitat internacional la reconeix com a part de Geòrgia:

«Abkhàzia és una franja al nord de Geòrgia, al Mar Negre. Els seus habitants parlen en la seva majoria abkhaz, un idioma circassià no relacionat amb el georgià. A més, des del segle XVII, Abkhàzia, a diferència de Geòrgia, va formar part de l'Imperi Otomà i gran part de la seva població es va convertir a l'islam. No obstant això, la religió és sobretot un aspecte tradicional a Abkhàzia i no s'ha convertit en una bandera política. A Geòrgia, d'altra banda, el cristianisme és un senyal d'identitat.

Mentre que el regne de Geòrgia es va incorporar en bloc a l'Imperi Rus l'any 1801, Abkhàzia, dirigida per líders locals autònoms, va ser durant gran part del segle XIX camp de batalla entre russos i otomans i només va passar a formar part de Rússia en la seva integritat a partir de 1864.

Després de la caiguda de l'Imperi (1917), Geòrgia es va declarar independent, incloent Abkhàzia a les seves fronteres. No obstant això, la invasió de l'exèrcit bolxevic dos anys més tard, va establir dues repúbliques soviètiques separades, però associades: Geòrgia i Abkhàzia. Va ser al 1931 que Stalin va convertir Abkhàzia en una república autònoma dins de la república soviètica de Geòrgia.

L'abril de 1991, nou mesos abans de la dissolució oficial de la Unió Soviètica, Geòrgia va realitzar un referèndum i es va declarar independent, un pas recolzat per la immensa majoria dels georgians, però no per la població abkhaza, que preferia mantenir els llaços amb Moscou. L'any següent, Abkhàzia es va declarar independent, va expulsar els funcionaris georgians de l'Administració i va establir llaços amb Rússia, però no va ser reconeguda com a país.

Geòrgia va enviar tropes i va prendre Sukhumi, la capital d'Abkhàzia. Les milícies, reforçades per contingents de voluntaris de tot el Càucàs, es van reagrupar i després d'una guerra de guerrilles reconquistaren Sukhumi el 1993. Nombroses massacres contra la població georgiana van provocar l'èxode de centenars de milers de persones en un procés de 'neteja ètnica'. Es calcula que molts milers de civils van morir durant la guerra, la majoria georgians.

Un equip de pacificació rus vigila des de llavors la fràgil pau entre forces abkhàsies i georgianes, ja que el conflicte no està resolt. La regió de Gali, fronterera amb

Geòrgia, i la Vall de Kodori (a la part nord-oriental) segueixen essent poblades per georgians. El 2004, Geòrgia va enviar unitats policials a Kodori i va reprendre el control de la zona després d'esporàdics combats amb guerrillers abkhazis, però sense enfrontaments entre els dos exèrcits.

Després d'incidents aïllats en els anys següents, Abkhàzia va aprofitar la guerra d'Ossètia del Sud, en la que Geòrgia va sortir derrotada, per conquerir la Vall de Kodori i establir el seu control sobre tot el territori de l'antiga república autònoma.

El mateix any, Rússia i Nicaragua van reconèixer la independència d'Abkhàzia, un pas que cap altre país ha donat, exceptuant els territoris d'Ossètia del Sud i Transnistria. Legalment, Abkhàzia segueix formant part de Geòrgia. En les eleccions de 2005, Sergéi Bagapsh es va convertir en president d'Abkhàzia. Va ser reelegit al desembre de 2009 i va morir al maig de 2011. El va substituir en el càrrec el seu vicepresident, Alexander Ankvab.

Cronologia

1. 1570 L' Imperi Otomà ocupa Sujumi. Abkhàzia s'islamitza en part.
2. 1801 El regne de Geòrgia (sense Abkhàzia) s'incorpora a l'Imperi Rus.
3. 1810 Guerres russo-turques. Parts d'Abkhàzia s'adhereixen a Rússia.
4. 1864 Abkhàzia s'incorpora a Rússia.
5. 1918 Geòrgia (amb Abkhàzia) es declara independent.
6. 1921 Les forces comunistes incorporen el Càucas a la Unió Soviètica. Geòrgia i Abkhàzia es van constituir en dues repúbliques soviètiques.
7. 1931 La república d'Abkhàzia es converteix en república autònoma dins de Geòrgia.
8. 1991 Geòrgia (amb Abkhàzia) es declara independent.
9. 1992 Abkhàzia es declara independent. Geòrgia envia tropes i pren Sukhumi.

- 10. 1993 Milícies abkhazes reconquereixen Sukhumi. La població georgiana fuig.
- 11. 2006 La policia de Geòrgia repren el control de la Vall de Kodori.
- 12. 2008 Abkhàzia conquereix la Vall de Kodori. Rússia reconeix Abkhàzia com a país independent.»

(Font: M'Sur-Mediterráneo Sur)

Activitats post-visionat

Activitat 1. La fràgil PAU

"Pot resultar deliberadament ingènua (la pel·lícula), però també argumenta amb èxit que el camí cap a la pau comença abandonant no tan sols les armes, sinó també el cinisme i la desconfiança." Inkoo Kang, The Wrap (EUA)

En grups de cinc o sis persones responeu les tres preguntes: Quines són les escenes en què comencem a entendre que la pau és possible entre els dos soldats ferits? Què i qui ha fet possible aquests acostaments? Poseu les vostres respostes en comú amb la resta de grups. Arrel de les vostres respostes, responeu: quins valors són bàsics per a l'establiment de la Pau?

Ivo és sens dubte una persona que practica la no-violència en una situació de guerra. L'esperança o l'excusa són les mandarines del seu veí (tot i que no és fins al final de la pel·lícula que entenem per què Ivo no abandona la terra). Quina relació es pot fer entre les mandarines i la situació viscuda dins l'habitatge d'Ivo?

Activitat 2. Resiliència i bondat humana

El diccionari defineix la resiliència com la «capacitat de l'individu per a afrontar amb èxit una situació desfavorable o de risc, i per a recuperar-se, adaptar-se i

desenvolupar-se positivament davant les circumstàncies adverses» Aquesta podem dir que és la capacitat que mostra Ivo davant els fets que li ocorren.

Així, Ivo demostra una gran resiliència davant les adversitats, transformant-ne els aspectes negatius en noves oportunitats i avantatges. Ivo controla les seves emocions i això li permet restar centrat en situacions crítiques (per exemple quan li tiren el te a la cara). Quines altres característiques té Ivo que el fan ser una persona resilient?

Hi ha també, segons algun crític de la pel·lícula, grans dosis de bondat humana en la reacció d'Ivo amb els dos soldats ferits. Si entenem la bondat com «la virtut que permet a un individu de compadeixer-se d'un altre i actuar en el benefici del segon a fi d'atorgar-li diverses sensacions plaents tals com sentir-se feliç, sentir-se estimat, sentir-se segur, sentir-se acompanyat, etc. », quines són les qualitats bondadoses dels personatges de Mandarines?

Busqueu i creeu imatges que defineixin "resiliència" i "bondat", enganxeu-les en un cartró, al costat poseu el llistat de característiques personals que calen per a practicar-les.

Activitat 3. No-violència en situacions de conflicte

Dividim la classe en grups reduïts (4-6 persones). Demanem a la meitat dels grups que durant el visionat identifiquin les accions no-violentes que hi apareixen i n'escullin dues o tres. Els altres grups han d'identificar diferents accions i tipus de violència que hi ha (racisme, classisme...) i escollir-ne també dues o tres. Sobre aquestes accions, cal respondre:

En què consisteix l'acció? Quin objectiu persegueix? Quins són els actors de l'acció? Quines conseqüències ha tingut, ens imaginem que ha tingut o té l'acció per a la gent que l'ha protagonitzada? Quin impacte o resposta ha tingut o té? S'han aconseguit els objectius?

Poseu les observacions en comú i identifiqueu accions quotidianes violentes i no-violentes que tinguin el mateix impacte o un impacte semblant a les que heu identificat a la pel·lícula.

Activitat 4. No-violència i habilitats

Joc vivencial que cal fer en un espai ampli.

Tot el grup menys una persona se situa en un cantó de l'espai on fem l'activitat (pati, pista d'esports) i forma una cadena/barrera humana agafada de les mans. La persona sobrant es col·loca a l'altre extrem del pati, amb els ulls tapats (caldrà utilitzar un mocador). La consigna que se li dóna és que ha de córrer de pressa cap a la cadena humana i confiar que el grup l'aturarà. El grup que forma la cadena humana, al seu torn, l'ha de frenar amb cura fent servir els braços i no el cos. L'alumne que té els ulls tapats hauria de recórrer uns quinze metres de distància fins a trobar la cadena humana que l'aturarà.

Compartim les emocions que l'activitat ha generat: por, inseguretat, nervis, sentit de la responsabilitat, confiança, pèrdua de les nocions d'espai i de temps, etc.

Preguntes per al debat: Per què creus que cal el control de la por en una acció no-violenta? Com s'aconsegueix aquest control?

A continuació, relacionem aquestes vivències amb les habilitats necessàries per a les reivindicacions no-violentes (confiança, control de la por, responsabilitat, consciència crítica, valentia, resistència, fermesa, creativitat). Obrim el debat cap a exemples d'accions no-violentes que coneguem al nostre entorn: Quines accions de no-violència coneixeu? Quins personatges o associacions les han practicat?

Més informació sobre el tema i webs:

- Càpsules de Pau (ICIP): <http://www.capsulesdepau.com>
- Gandhi i la noviolència, Centre d'Estudis per la Pau JM Delàs: <http://www.centredelas.org/ca/cultura-de-pau/1290-gandhi-i-la-noviolencia>
- Mapa per situar el conflicte:

Unitat didàctica elaborada per: CeDRe de la Coordinadora d'ONG Solidàries.
 C/Mestre Francesc Civil, 3. 170065 Girona. (www.solidaries.org)